

JĒZUS, DEBESU UN ZEMES RADĪTĀJS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 1:1; Ebr. 11:3; Ps. 19:1-3; Jāņa 1:1-3, 14; Kol. 1:15, 16; Jāņa 2:7-11.

ATMIŅAS PANTS:

„Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.” (1. Moz. 1:1).

Tikai kas tāds, kas ir lielāks par radīto, to varēja radīt. Tikai Būtne, kas ir lielāka par Universu, varēja to radīt. Un šī Būtne ir Dievs, kas atklāts Bībelē – Dievs, ko mēs pielūdzam un kam kalpojam, jo Viņš ir mūsu Radītājs.

Mēs arī uzzinām, ka šis Dievs – Tas, kurš radīja Universu un kurš liek miljardiem galaktiku griezties kosmosa telpā – ir tas pats, kas nāca uz zemi, lai dzīvotu starp mums kā Cilvēks un, pat vēl pārsteidzošāk – lai uzņemtos uz Sevi mūsu grēku sodu.

Dažreiz mēs dzirdam par lietām, kas ir „pārāk labas, lai būtu patiesas”. Tomēr kas mums kā grēcīgām būtnēm kritušā, sāpju pilnā pasaulē varētu būt labāks, ja ne zināt brīnišķīgo patiesību par mūsu Radītāja milestību – par milestību, kas ir tik liela, ka Viņš nonāca pie mums Kristus personā un saistīja katru no mums pie Sevis ar saitēm, kas nekad nevar tikt sarautas?

Kādai vajadzētu būt mūsu dzīvei, atsaucoties uz tādu neparastu patiesību?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 5. janvārī!

IESĀKUMĀ

„Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.” (1. Moz. 1:1).

Šajā vienkāršajā pantā ir daudz dziļu patiesību – viena no visdziļākajām ir tā, ka arī Universam ir bijis iesākums. Lai gan šī doma mūsdienās var nešķist tik radikāla, tā ir pretēja sen pastāvošam uzskatam par mūžīgi eksistējošu radību. Līdz pat 20. gs., kad nostiprinājās Lielā sprādziena teorija par izcelšanos, viedoklis par to, ka Universam ir bijis iesākums, netika vispārīgi atzīts. Līdz tam daudzi ticēja, ka tas ir pastāvējis vienmēr. Daudzi iebilda pret viedokli, ka Universs ir radīts, jo tas nozīmēja, ka ir arī Radītājs. (Patiesība nosaukums „lielais sprādziens” bija ar nolūku izsmiet uzskatu par radītu Universu.) Bet pierādījums, ka Universam ir bijis iesākums, ir kļuvis tik spēcīgs, ka gandrīz visi zinātnieki vismaz šobrīd to ir pieņēmuši (pat tie zinātniskie uzskati, kas reiz ir uzskatīti par neaizskaramiem, bieži tiek mainīti vai atspēkoti).

Izlasī Ebr. 11:3. Ko tas mums stāsta par Dievu un par Universa radīšanu? _____

Tāpat kā 1. Moz. 1:1, arī Ebr. 11:3 ir pilns ar noslēpumiem un lietām, kas ar mūsu pašreizējām zināšanām ir neizskaidrojamas. Tomēr šķiet, ka pants mums stāsta – Universs nav veidots no iepriekš eksistējošas matērijas. Universs ir radies Dieva Vārda spēkā; tas ir, gan viela, gan enerģija ir izsauktas esamībā Dieva spēkā.

Radīšanu no nekā sauc par radīšanu „ex nihilo”. Mēs bieži izsakām atzinību cilvēkiem par dažādu lietu radīšanu, bet cilvēki nespēj radīt no nekā. Mēs varam izmainīt iepriekš eksistējošas vielas formu, bet mums nav spēka radīt „ex nihilo”. To spēj tikai pārdabiskais Dieva spēks. Tā ir viena no dramatiskākajām atšķirībām starp Dievu un cilvēkiem, un tā atgādina mums, ka mūsu eksistence kā tāda ir atkarīga no Radītāja.

Patiesībā darbības vārds „radīja” 1. Moz. 1:1 ir cēlies no ebreju vārda saknes, ko lieto tikai attiecībā uz Dieva radošo aktivitāti. Tikai Dievs spēj radīt tādā veidā, bet ne cilvēks (skat. arī Rom. 4:17).

Kāpēc pārdabisks Radītājs, kas stāv pāri visai radībai, ir vienīgais loģiskais radīšanas izskaidrojums? Līdzdali savu atbildi Bībeles izpētes grupā! _____

DEBESIS DAUDZINA

„Debesis daudzina Dieva godu, un izplatījums izteic Viņa roku darbu. Diena dienuai to pauž, un nakts naktij to dara zināmu. Nav nekādas valodas, nedzird ne vārda, neskan to balss.” (Ps. 19:1-3, skat. arī Rom. 1:19, 20). Kā tu esi piedzīvojis šajos pantos izteikto patiesību? Kā mūsdienu zinātne palīdz mums pat vairāk novērtēt Dieva kā Radītāja spēku un gudrību? _____

Ne jau jebkāda veida Universā būtu iespējams uzturēt dzīvību. Patiesībā, šķiet, ka Universam ir jābūt īpaši labi izplānotam, lai dzīvība varētu pastāvēt. Pirmkārt, visas matērijas uzbūves materiālam – atomiem – ir jābūt pietiekami stabiliem, lai varētu radīt stabilas materiālās lietas. Atomu stabilitāte ir atkarīga no spēkiem, kas satur kopā atomu daļiņas. Atomi satur uzlādētas daļiņas, kas cita citu gan pievelk, gan atgrūž. Pievilkšanās un atgrūšanās spēkiem ir jābūt līdzsvarā. Ja pievilkšanās spēki ir pārāk spēcīgi, tad varētu izveidoties tikai lieli atomi un nebūtu ūdeņraža. Bez ūdeņraža nebūtu ūdens, un līdz ar to nebūtu dzīvības. Ja atgrūšanas spēks būtu pārāk spēcīgs, tad varētu izveidoties tikai mazi atomi, tādi kā ūdeņraža atomi, un nebūtu ne oglekļa, ne skābekļa. Bez skābekļa nebūtu ūdens un dzīvības. Ogleklis arī ir svarīgs visu mums zināmo dzīvības formu pastāvēšanai.

Atomu ir ne tikai jābūt stabiliem, bet tiem jābūt spējīgiem savstarpēji mijiedarboties, lai izveidotu liels skaits dažādu ķīmisko savienojumu. Ir jābūt līdzsvaram starp spēkiem, kas satur kopā molekulas, un enerģiju, kas nepieciešama, lai varētu notikt ķīmiskas reakcijas, no kurām atkarīga dzīvība.

Mūsu Universa pārdomātā piemērotība dzīvībai ir izpelnījies zinātnieku apbrīnu un ir likusi daudziem no tiem izteikt domu, ka Universu, šķiet, izplānojuši inteliģenta Būtne.

Zemei arī ir jābūt gudri izplānotai, lai uz tās varētu pastāvēt dzīvība. Temperatūru amplitūdai ir jābūt piemērotai dzīvībai. Tāpēc saules attālumam, zemes griešanās ātrumam un atmosfēras sastāvam arī ir jābūt atbilstošā līdzsvarā. Rūpīgi izplānotām ir jābūt arī daudzām citām detaļām mūsu pasaulē. Patiešām, radītajās lietās atklājas Dieva gudrība.

VIŅA VĀRDA SPĒKS

Izlasi Jer. 51:15, 16 un Ps. 33:6, 9. Bez gudrības kāda vēl Dieva īpašība ir minēta radišanā? Kā tā atklājas, radot pasauli? Vēl svarīgāk, kā šī patiesība ietekmē mūs? _____

Lai gan mēs nevaram precīzi zināt, kā Dievs radīja, mums ir teikts, ka tas notika ar Viņa spēcīgā Vārda palīdzību. Visai enerģijai visās Universa daļās sākums meklējams Dieva Vārdā. Enerģija visās mūsu degvielās ir nākusi no Dieva spēka. Gravitācija Universā, katras zvaigznes kurss un katrs melnais caurums ir radies Dieva spēkā.

Varbūt vislielākais enerģijas daudzums ir pašā atomā. Mēs pamatoti esam iespaidoti atomieroču spēka dēļ, jo tajos neliels vielas daudzums tiek pārvērsts lielā enerģijas daudzumā. Tomēr zinātnieki stāsta mums, ka visa matērija satur lielu enerģijas daudzumu. Ja neliels vielas daudzums var radīt milzīgu enerģiju atomieročos, kādu enerģijas daudzumu tad satur visas pasaules matērija! Bet salīdzinājumā ar enerģiju, ko satur Universa matērija, tas nav nekas. Iedomājies, kāds Dieva spēks ir izlietots, lai izsauktu Universu esamībā!

Daudzi zinātnieki tic, ka viss, ko Dievs var darīt radībā, ir ierobežots ar „dabas likumiem”, bet šis uzskats ir pretējs Bībelei. Dievu neierobežo dabas likumi. Tā vietā Dievs ir noteicis dabas likumus. Dieva spēks nav vienmēr sekojis sistēmai, ko mēs saucam par „dabas likumiem”.

Piemēram, viens no fundamentāliem „dabas likumiem” ir „matērijas un enerģijas nezūdamības likums”. Šis likums apliecina, ka kopējais matērijas un enerģijas daudzums Universā paliek nemainīgs. Bet kā Universs varētu būt radies no nekā, ja šis likums būtu nepārkāpjams? Dieva radošais Vārds nav piesaistīts zinātnes „likumiem”. Dievs ir pavēlnieks pār visu Savu radību un ir brīvs īstenot Savu gribu.

Pārdomā (cik vien labi tu to spēj) jautājumu par Universa lielumu. Padomā, kāds neticami liels spēks ir vajadzīgs, lai to radītu! Pārdomā to, ka Dievs, kam piemīt tāds spēks, mīl mūs, Viņš pat nomira par mums. Kā tu vari iemācīties gūt mierinājumu no šīs pārsteidzošās patiesības? _____

JĒZUS, DEBESU UN ZEMES RADĪTĀJS

Izlasi Jāņa 1:1-3, 14; Kol. 1:15, 16; Ebr. 1:1, 2. Kā Jaunās Derības rakstnieki identificē Radītāju? Ar ko ir saistīta tava atbilde? _____

Jānis nosauc Jēzu par Vārdu („Logos”) un pielīdzina Viņu Dievam. Vēl konkrētāk, Jēzus ir tas, caur ko ir radītas visas lietas. Jāņa dienās jēdziens „logos” parasti tika lietots, lai ainotu radošuma principu. Jāņa lasītāji „logos” konceptu saprata kā radošu principu vai pat kā radītāju. Jānis attiecināja šo visiem zināmo vārdu uz Jēzu, identificējot Viņu kā patieso Radītāju. Jēzus, Vārds, kas dzīvoja mūsu vidū, bija ne tikai klātesošs iesākumā, Viņš bija vienīgais, caur ko Universs tika radīts. Tas nozīmē, ka 1. Moz. 1:1 mums vajadzētu lasīt: „Iesākumā Jēzus radīja debesis un zemi.”

Pāvila vārdi Kol. 1. nod. saskan ar Jāņa vārdiem, identificējot Jēzu Kristu kā Radītāju. Viņā ir radītas visas lietas. Pāvils pievieno vēl divas citas Jēzus īpašības. Pirmkārt, Viņš ir neredzamā Dieva attēls. Mēs savā grēcīgajā stāvoklī nevaram redzēt Dievu Tēvu, bet mēs varam redzēt Jēzu. Ja mēs gribam zināt, kāds ir Dievs, mēs varam pētīt Jēzus dzīvi (Jāņa 14:9). Otrkārt, Pāvils nosauc Jēzu par radības „pirmdzimto” (Kol. 1:15). Šajā kontekstā „pirmdzimtais” neattiecas uz izcelsmi, bet uz statusu. Pirmdzimtais bija ģimenes galva un īpašuma mantinieks. Jēzus bija „pirmdzimtais” tādā ziņā, ka, pateicoties inkarnācijai (iemiesošanās cilvēka miesā) un radīšanai Viņš ir likumīgais cilvēces ģimenes īpašnieks. Jēzus nebija radīta būtne, jau no mūžības Viņš ir bijis viens ar Tēvu.

Ebr. 1:1, 3 atkārto tos pašus punktus, kas ir Kol. 1. nodaļā. Jēzus ir istais visu lietu mantinieks un Tas, kura spēkā ir radīta pasaule. Bez tam, Viņš ir precīzs Tēva rakstura atklājējs, – vēl viens veids, kā pierādīt, ka Viņš ir Dieva attēls.

Kā tu atbildētu, ja kāds tev prasītu: „Kāds ir tavs Dievs?” Kā tu pamatotu savu atbildi? _____

RADĪTĀJS MŪSU VIDŪ

Izlasi Jāņa 2:7-11, 6:8-13, 9:1-34. Ko šie panti atklāj par Dieva radošo spēku? _____

Katrs no šiem brīnumiem atklāj mums Dieva spēku pār materiālo pasauli, ko Viņš pats bija radījis.

Pirmkārt, kāds process būtu vajadzīgs, lai tiešā veidā pārvērstu ūdeni par vīnu? Mēs par to nekā nezinām. Patiešām, bija vajadzīga rīcība, kas ir ārpus dabas likumiem, vismaz kā mēs tos tagad esam iepazinūši.

Brīnumā ar zivīm un maizes klaipiem Jēzus iesāka ar piecām maizēm un divām nelielām zivīm, bet noslēdza ar pietiekamu daudzumu, lai pabarotu pūli un vēl pielasītu 12 grozus ar druskām. Viss ēdiens sastāvēja no atomiem un molekulām. Beigās bija daudz vairāk ēdiena atomu un molekulu nekā tad, kad Jēzus sāka barot pūli. No kurienes gan uzradās papildus molekulas, ja ne no Dieva pārdabiskās iejaukšanās?

Vēl vairāk, kādas fiziskas izmaiņas notika ar aklo vīru, kad viņš tika dziedināts? Viņš bija akls no dzimšanas, tas nozīmē, ka viņa smadzenes nekad nebija darbinātas, lai no acs sūtītajiem signāliem ar redzes nerva palīdzību veidotu attēlu. Tātad viņa smadzenēs bija jāatjauno signālu pārraide, lai apstrādātu ienākošo informāciju, veidotu attēlu un izskaidrotu tā nozīmi. Bez tam arī ar pašu aci kaut kas nebija kārtībā. Iespējams, ka dažas fotoreceptoru molekulas DNS mutāciju rezultātā bija nepareizi izveidotas. Vai varbūt dzimstot bija notikušas kādas mutācijas gēnos, kas kontrolē, kā attīstās dažādas acs daļas – tīklene, redzes nervs, lēca utt. Vai varbūt bija notikuši kādi mehāniski bojājumi, kas neļāva acij pareizi darboties.

Lai arī kādi būtu ar vīra aklumu saistītie blakusjautājumi, Jēzus vārdi lika molekulām nostāties pareizās vietās, izveidojot darboties spējīgus receptorus, neironu savienojumus un smadzeņu šūnas tā, lai gaisma, kas iekļūst acī, veidotu attēlu un cilvēks būtu spējīgs atpazīt attēlu, ko viņš nekad iepriekš nebija redzējis.

Brīnumi ir brīnišķīgi, kad tie notiek, bet kādas ir briesmas, ja mēs padarām savu ticību atkarīgu no tiem? No kā tad ir jābūt atkarīgai mūsu ticībai? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Radišanas darbu nekad nevar izskaidrot ar zinātni. Kura zinātne varētu izskaidrot dzīvības noslēpumu? Teorijai, ka Dievs nerādīja matēriju, kad Viņš izsauca esamībā pasauli, nav pamatojuma. Veidojot mūsu pasauli, Dievs nebija pateicību parādā iepriekš esošai matērijai. Tieši pretēji, visas lietas, gan materiālās, gan garīgās, radās Kunga Jehovas priekšā, atskatot Viņa balsij, un tās tika radītas ar Viņa nodomu. Debesis un visi to pulki, zeme un visas lietas virs tās nav tikai Viņa roku darbs. Tās ir izsauktas esamībā ar Viņa mutes elpu.” Elena Vaita „Liecības draudzei”, 8. sēj., 258., 259. lpp.

„Dievs nekad nav atklājis cilvēkam, tieši kā Viņš ir veicis radišanas darbu. Cilvēku zinātne nevar atklāt Visaugstākā noslēpumus. Viņa radošais spēks ir tikpat neizprotams kā Viņa eksistence.” Elena Vaita „Sentēvi un pravieši”, 113. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz svētdienas pēdējo jautājumu.

2. Zinātne runā par tā saucamo „antropisko sakritību” (no grieķu vārda „anthropos” – cilvēks), par neticami smalki noregulēto dabas spēku līdzsvaru, kas padara iespējamu cilvēku dzīvi. Tomēr ievēro aizspriedumus, ko satur vārds „sakritība”. Ja tu netici Dievam, tad tev šis pārsteidzošais līdzsvars jāattiecina tikai uz sakritību. Kāpēc ticība tam, ka šis līdzsvars ir Dieva Radītāja veidots, ir daudz saprātīgāks izskaidrojums nekā vienkārši nosaukt tos par „sakritību”?

3. Pārdomājiet Radītāja mīlestību, veidojot Ādamu un Ievu un sagādājot viņiem skaistas mājas dārzā, zinot, ka Viņš pats piedzīvos ciešanas un mirst Golgātā no paša radītās cilvēces rokas. Ko mēs mācāmies par Dieva mīlestību, pārdomājot Viņa lēmumu tik un tā turpināt radišanu?

4. Kā Lielā sprādziena teoriju var salīdzināt ar radišanas aprakstu 1. Moz. 1:1? Vai Lielais sprādziens varētu būt apraksts tam, kā Universs ir radies Dieva Vārda spēkā? Kādas neskaidrības un problēmas tu vari saskatīt šajā uzskatā? Kāpēc ir bīstami saistīt mūsu teoloģiju ar jebkādu zinātnisku teoriju, īpaši ņemot vērā, ka zinātne tik bieži mainās?